

[NABROGOWAĆ *vb pf*

inf nabrogować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zgromadzić wiele w sterty, brogi:

Szereg: »nabrogować albo w brogi nazgromadzać«: To słowo łacińskie coaceruare/ przyznacie tho/ iż idzie od imienia acerus tho iest brog; thák iż coaceruare własniey lie wyłożyć nie może/ iedno nábrogować/ álbo w brogi názgromádzác. H. *PowodKaz* L4.

MK